

Алианс за интелектуална собственост в
областта на фармацията, химията и биологията

София-1000, пл. Славейков №11, ет.1, офис 5
тел./факс:02/9804314, e-mail: ipalliance@abv.bg

изх. № *0273/17.06.2019*

До ПРЕДСЕДАТЕЛЯ

НА КОМИСИЯТА ПО
ИКОНОМИЧЕСКАТА ПОЛИТИКА И
ТУРИЗЪМ в 44-то НАРОДНО
СЪБРАНИЕ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА,

АИСОФХБ е организация, която обслужва от 1999г. до сега, бизнеса в областта на фармацевтичната, козметичната и хранителната индустрии.

В организацията ни членуват, както специалисти по интелектуална собственост – химици, фармацевти и адвокати, така и компании - средни, големи и малки предприятия от посочените сектори, в качеството им на асоциирани членове.

Познавайки проблемите на бизнеса в цитираните сфери, нашата организация следи и анализира всички промени в действащото законодателство през призмата на техните интереси.

В настоящият случай, АИСОФХБ представи свое становище по настоящия проект за ЗМГО към момента на неговото публикуване, като една голяма част от съображенията ни са взети предвид в постъпилите за гласуване в НС законопроект.

За съображенията ни по два от текстовете на законопроекта, които не бяха приети, но считаме, че не работят в интерес на бизнеса, заостряме отново Вашето внимание:

- 1. Въвеждането на крайни / преклузивни срокове в процедурите по възражение срещу регистрацията, искане за отмяна или заличаване регистрацията на марка.*

В изработеният от ПВ на РБ проект за нов Закон за марките и географските означения /ЗМГО/ се въвеждат досега несъществуващи ограничения за представяне на доказателства в процедурите за възражения срещу регистрацията, за отмяна и заличаване регистрацията на марки – въвежда се т.нар. преклузивни срокове за представяне на доказателства, едновременно и в практиката на ПВ и в съдебните процедури.

По този начин ограниченията обхващат както възможността за действия пред самото ПВ, така и последващата възможност за защита пред съда срещу един неправилен и незаконосъобразен акт на ПВ по недопускане до регистрацията, отмяна или заличаване на марки.

В законопроекта се казва, че отговори, становища и доказателства, представени в ПВ след предоставения срок, не се вземат предвид, освен ако са нововъзникнали или страните не са могли да ги узнаят, посочат или представят в срок.

Посочените промени, са мотивирани с ускоряване разглеждането на преписките от ПВ, което е доста неубедително, тъй като дългогодишната ни практика с ПВ показва, че забавянето на

преписките във ведомството е поради неговата мудност да реши вече фактически изяснен казус, а не поради ненавременно представяне на доказателства.

По съществуто си тези текстове съществено ограничават правото на защита на заявителите и притежателите на марки срещу незаконосъобразни действия, твърдения и актове както пред самото ПВ, така и пред съда. Нещо повече, самият Административно – процесуален кодекс /АПК/ изрично дава възможност за представяне на нови значими за казуса доказателства от всякакво естество, до окончателното осигуряване на решаващия орган, включително съда, с необходимата информация и доказателства за вземане на правилно решение. АПК изрично дава възможност по искане на страните съдът да може да събира и нови доказателства, допустими по Гражданския процесуален кодекс. С новия ЗМГО и тази възможност отпада.

Практиката ни показва, че често намирането, събирането и представянето на доказателства е свързано с логистика, архиви, личен състав, контрагенти, държавни органи и пр., като поради това не винаги заявителите и маркопритежателите могат да представят доказателствата при първата им предоставена от ПВ възможност. Със сегашните промени първата възможност за представяне на доказателства по същество ще е и последна.

Въведените крайни срокове ограничават в значителна степен правото на защита на бизнеса срещу неправилни твърдения на страните и неправилни решения на ПВ. Това ограничение за реакция неминуемо ще доведе до възможност от значителни търговски и производствени загуби.

ЗМГО е закон, който е призван да защитава и подпомага конкуренцията и бизнеса в страната, вместо да го вкарва в **неоправдано строга и по съдържанието си най-често непреодолима ограничителна процесуална дисциплина.**

2. Въвеждане на противопоставянето на марки и фирмени наименования /чл.13, ал.2, т.4 от проекта/.

Съгласно предвидената разпоредба, използването на марката като фирма или част от фирмено наименование е обстоятелство, което маркопритежателят може да забранява **във всички случаи.**

Съзнаваме, че тази разпоредба е породена от нуждата от имплементиране на Директива 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16.12.2015г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките.

Безусловното въвеждане, обаче, на противопоставянето на марки срещу използването на фирми, които се състоят от или съдържат марка, считаме за неоправдано и вредно за бизнеса и търговците.

Според настоящата редакция на всеки търговец може да бъде забранявано безусловно да използва своето фирмено наименование и използването такова ще е нарушение на търговска марка, когато фирменото наименование се състои от или съдържа чужда марка и фирмата се използва за идентични/сходни на марката стоки/услуги/. Нарушението може да бъде установявано както от самото ПВ по пътя на административно-наказателните разпоредби на чл.127 ЗМГО, така и чрез исковото производство в СГС по силата на чл.116, ал.1, вр.чл.113, ал.1 ЗМГО. Освен забрана занаяпред за се използва фирмата, търговецът ще търпи и сериозни имуществени санкции.

Тази бележка е необходима предвид огромния брой на марки и фирмени наименования, които ще се противопоставят помежду си, независимо от различната природа и предназначение на марката и фирменото наименование. **Ще се достигне до една пълна несигурност на притежателите на марки и фирми,** че техните фирмени имена могат да се използват необезпокоявано и до отваряне на **широка възможност за злоупотреби.**

Считаме, че проекто-разпоредбата на чл.13, ал.2, т.4 ЗМГО следва да уточни/допълни, че използването на фирмено наименование с недопустимо тогава, когато, се използва като марка - като знак, способен да отличи стоките/услугите на едно лице от тези на друго.

Ограничението е ненужно и поради различната правна природа и различната функция на марката от фирменото наименование. Недопустимо е да се приравняват напълно различни по съдържание правни фигури. Според Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост, чл.6, 7 и 8, фирмата отличава един търговец от останалите търговци, а марката отличава стоки/услуги на един търговец от тези на друг и търговския произход на стоките/услугите.

Общностните съдилища приравняват използване на знак, който не е марка, като фирменото наименование, с марка само тогава, когато този друг знак се използва като марка.

ВКС също е имал възможност да се произнесе кога е налице нарушение на марка посредством фирма по реда на чл. 290 от ГПК с решение № 215/2013 г. по т.д.№ 1023/2012 г., I т.о., в което се казва: "Следователно, в съответствие с дадения в реш.№ 154 / 08.12.2009 год. по т.д.№ 194/ 2009 год. на ВКС, II т.о. отговор и тук наведените съображения за понятието „недобросъвестност,, , вкл. съобразно решение на Съда на европейските общности от 11.09.2007 год. по дело C 17 / 06 / C. S. v/s C. SA, с тълкувателен относно приложението на чл.5 пар.1 б."а" и чл. 6 пар. 1 б."а" от Първа директива 89 / 104 на ЕИО характер, отговорът на поставения правен въпрос е: Простото регистриране на търговско /фирмено/наименование, идентично или сходно на притежавана от друг правен субект търговска марка, за идентични или сходни стоки и/ или услуги с тези – предмет на търговската дейност на регистрирания фирменото наименование търговец, не изчерпва състава на нарушение правото на търговска марка по смисъла на чл.13 ал.1 ЗМГО. Такова ще е налице в случай, че начинът на използване на регистрираното фирмено наименование е от естество да накръпи присъщите на търговската марка функции, а именно: използвано е по начин, свързващ го с предлаганите стоки/услуги - придаващ му характеристика на знак за тяхното индивидуализиране по произход и създаващ вероятност от объркване на потребителя, която включва възможност за свързване на фирменото наименование използвано като знак и търговската марка."

Макар това решение да цитира първата директива 89 / 104 на ЕИО, цитираният текст изяснява и потвърждава разума и условията, при които следва да се приеме за нарушение използване на фирмено наименование в настоящия проектозакон, вместо да се достига до простото преписване на новата Директива 2015/2436.

В тази връзка и с оглед ангажиментите на АИСОФХБ в защита интересите на бизнеса в посочените области, като лица пряко засегнати от разпоредбите на Закона за марките и географските означения, **МОЛЯ да разрешите присъствието на наш представител в лицето на адв. Петър Калпакчиев, на заседанието на Комисията по икономическата политика и туризъм на 19.06.2019г., на което ще се разглежда законопроектът (№ 902-01-29).**

Предвид кратките срокове, при позитивно решение от ваша страна, моля да бъдем информирани на телефон **0888 933 170** или на електронната ни поща **ipalliance@abv.bg**.

С уважение,

Румяна Пейчева

ПРЕДСЕДАТЕЛ на УС на АИСОФХБ

